

właściwe dla systemu REACH), jak też dlatego że tzw. „opłata administracyjna” jest odprowadzana do budżetu ECHA. Ponadto z uwagi na fakt, że rzeczona „opłata” stanowi sankcję administracyjną, mającą zapobiegać niewłaściwym zachowaniom przedsiębiorstw lub zatajaniu informacji przez nie, to państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem REACH określają jej wysokość.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 107, s. 6)

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2013 r. — Tilly-Sabco przeciwko Komisji

(Sprawa T-397/13)

(2013/C 291/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francja) (przedstawiciele: adwokaci R. Milchior i F. Le Roquais)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego (Dz.U. UE L 196/13 z dnia 19 lipca 2013 r.);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego (Dz.U. UE L 196/13 z dnia 19 lipca 2013 r.);
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia proceduralnego, ze względu na to, że został naruszony regulamin wewnętrzny komitetu zarządzającego, ponieważ Komisja nie umożliwiła komitetowi zbadania wszystkich informacji niezbędnych do przedłożenia opinii o projekcie aktu, który ma być wydany zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniu nr 182/2011 (¹).

2) Zarzut drugi dotyczący uchybienia proceduralnego i braku właściwości, ze względu na to, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z podpisem Dyrektora Generalnego ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich w imieniu przewodniczącego Komisji bez wykazania, że istnieje akt delegacji i oświadczenie uprawnionego.

3) Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia, w zakresie, w jakim:

— jego motyw szósty nie może stanowić wystarczającego uzasadnienia rozporządzenia, które odchodzi od zwykłej praktyki Komisji polegającej na ustalaniu kwoty refundacji na podstawie różnicy między cenami danych produktów na rynku wspólnotowym a cenami na rynku światowym oraz

— uzasadnienie jest niespójne i wewnętrznie sprzeczne, ze względu na to, że jest odzwierciedleniem w niezmienionej postaci poprzedniego rozporządzenia wykonawczego nr 360/2013 bez uwzględnienia kryteriów rozwojowych wskazanych w art. 164 rozporządzenia nr 1234/2007 (²).

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa lub przynajmniej oczywistego błędu w ocenie, ponieważ informacje przedstawione przez Komisję komitetowi zarządzającemu nie spełniały wymogów ustanowionych w art. 164 ust. 3 rozporządzenia nr 1234/2007.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań, ponieważ strona skarżąca słusznie oczekiwała, wskutek zapewnień otrzymanych od Komisji, że system dodatkich refundacji będzie utrzymany aż do zakończenia obecnie obowiązującej wspólnej polityki rolnej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55, s. 13).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2013 r. — Doux przeciwko Komisji

(Sprawa T-434/13)

(2013/C 291/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Doux SA (Châteaulin, Francja) (przedstawiciel: adwokat, J. Vogel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 689/2013 z dnia 18 lipca 2013 r. ustalającego refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ zaskarżone rozporządzenie nie zawiera uzasadnienia. Strona skarżąca podnosi, że uzasadnienie wskazane w zaskarżonym rozporządzeniu jest jedynie standardowym uzasadnieniem, które nie pozwala przyjąć argumentacji Komisji, podczas gdy Komisja powinna była wskazać bardzo wyraźnie powody uzasadniające przejście od kwoty refundacji 108,5 EUR za tonę do 0 EUR tym bardziej, że odeszła od swej wcześniejszej praktyki decyzyjnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ Komisja zapewniła podmioty gospodarcze, że refundacje zostaną utrzymane do chwili wejścia w życie zreformowanej wspólnej polityki rolnej. Strona skarżąca podnosi, że obniżenie kwoty refundacji ze 108,5 EUR za tonę do 0 EUR nie było możliwe do przewidzenia w świetle sytuacji na rynku drobiu.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim Komisja uznała, że wskaźniki ekonomiczne uzasadniały ustalenie kwoty refundacji na 0 EUR, pomimo że podwyżka cen rynkowych w dużej mierze zostanie wchłonięta przez zwyczaję euro względem dolara. Strona skarżąca uważa zatem, że wskaźniki ekonomiczne nie uzasadniały zniesienia refundacji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim Komisja uznała, że niezwłoczne wejście w życie zaskarżonego rozporządzenia jest uzasadnione, „aby zapobiec zakłóceniu obecnej sytuacji rynkowej, zapobiec spekulacjom na rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie”. Strona skarżąca podnosi, że to uzasadnienie, które jest identyczne z uzasadnieniem poprzednich rozporządzeń, jest szczególnie niewłaściwe w niniejszym przypadku, ponieważ nagłe zniesienie refundacji wywozowych bez uprzedniego zawiadomienia pozwalającego na dostosowanie modelu gospodarczego podmiotów, może wręcz przeciwnie prowadzić do zakłóceń na rynku wewnętrznym.

- 5) Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy przez Komisję, ponieważ nie wydała ona zaskarżonego rozporządzenia na podstawie przewidzianej w rozporządzeniu nr 1234/2007 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 22 sierpnia 2013 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu w dniu 18 czerwca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-143/11 Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-447/13 P)

(2013/C 291/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu wydanemu przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 18 czerwca 2013 r., odrzucającemu jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej oddalającej wniosek złożony przez wnoszącego odwołanie w dniu 16 sierpnia 2011 r. o zapłatę kwoty 3 316,31 EUR tytułem kosztów poniesionych w postępowaniu, w którym zapadł wyrok Sądu z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie F-81/09 Marcuccio przeciwko Komisji.

Na poparcie żądań wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Całkowity brak uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, w szczególności ze względu na przekłamanie i przeinaczenie okoliczności faktycznych.